

Бивши лидер Двери Бошко Обрадовић је након изласка из медијске илегале после децембарских избора рекао да се враћа у локалну политику у Чачку, те истакао да ће бити на челу Изборног штаба Двери у овом граду. У интервјуу за Нову је поручио да нема намеру да се кандидује за градоначелника. Обрадовић је нагласио да је коалиција са Заветницима била грешка и нагласио да су странке деснице морале да наступе уједињено на изборима, те да нису смеле да напусте састанак док се не договоре.

Због чега је дошло до лошег резултата на претходним изборима, с обзиром на то да сте ви тврдили у једном тренутку да очекујете и двоцифрен резултат?

Они који сада воде Покрет најбоље ће знати да извуку поуке како и зашто смо дошли у ту позицију на републичком нивоу и куда и како даље. Очито је да смо негде озбиљно погрешили. Ако бих вам рекао да је наша грешка у искрености и добронамерности, претпостављам да ми не бисте веровали, а тиме бих и негирао смисао свог бављења политиком, што не могу да учиним.

С обзиром на то да сте били на састанку где је пропао договор деснице, шта нам, са ове тачке гледишта, можете рећи о свему? Ко је крив за то што није дошло до договора?

Криви смо сви ми који смо били на том састанку и који смо дозволили да са њега одемо без договора. Читав свој политички рад у последњих годину дана посветио сам уједињењу патриотске опозиције, занемарујући често саме Двери, и нисам успео. Нигде и ни од кога нисте могли чути да Двери или ја лично носимо било какву кривицу за тај неуспех, али ми то није нека утеха. И даље мислим да је то најбољи пут и да све патриотски и државотворно оријентисане опозиционе снаге на републичком нивоу треба да чине један блок.

Само тако наша идеологија и политички програм могу доћи до изражаја и утицаја. Све друго је, да се тако изразим, политичко пилићарење, губљење времена и користи искључиво владајућем режиму и његовим западним менторима.

Како објашњавате понашање ваших бивших коалиционих партнера Заветника. Лично сте се залагали за сарадњу са њима, а они су данас на прагу уласка у Вучићев покрет?

Српска странка Заветници наступала је опозиционо у прошлом скупштинском сазиву и то је био основ наше сарадње. Посебно смо сарађивали око противљења француско-немачком ултиматуму о признању лажне државе Косово и у парламенту и на уличним протестима против власти. За нас је неприхватљиво да се ни пре ни после избора сарађује са влашћу која предаје Косово и Метохију.

Не знам зашто су Заветници на то пристали. То је и био разлог зашто смо, заједно са групом истакнутих српских интелектуалаца, раскинули нашу коалицију. Ми нисмо променили наше ставове после избора нити ћемо. И даље смо опозиција актуелној Вучићевој власти, као и претходних 12 година. Из садашњег угла гледано, наша предизборна коалиција са Српском странком Заветници била је грешка. Међутим, сама идеја Националног окупљања није била грешка и треба остати посвећен идеји сабирања свих опозиционих патриотских снага.

Може ли Бошко Обрадовић да буде у неком тренутку Вучићев човек као што је то постала Милица Ђурђевић Стаменковски?

Скупо сам платио цену политичке независности и чињенице да нисам ничији човек. То ми је било најважније у политичком раду: да износим само оне политичке ставове које Двери и ја лично заиста и заступамо и да нико из земље или иностранства не може да ми било шта нареди нити ме уцењује. Та самосталност много кошта и не допада се центрима моћи, али то је једини начин да сутра можеш да представљаш грађане и доносиш одлуке без утицаја са стране. А што се тиче опозиционог атестирања Двери и мене лично ми смо то одавно прошли.

Довољан је пример Чачка где нам је нуђен улазак у локалну власт и 2012. и 2016. године, што смо ми одбили јер нисмо желели да будемо део једне корумпиране власти. То вероватно делује глупо и погрешно некое ко је лични и страначки интерес ставио на чело свог бављења политиком и није много нацени у савременом свету, али и даље верујем да ће се принципијалност и морал у политици исплатити. Макар у мом Чачку, где сви знају или лако могу да се распитају о мом деди и баби, оцу и мајци, супрузи и деци, брату и читавој мојој породици која овде живи вековима, уместо да верују напредњачкој пропаганди са ТВ ПИНК која је од мене направила монструма.

Зашто сте се повукли у локалну политику? Да ли сте завршили са бављењем политике на републичком нивоу?

Само сам пошао путем којим се ређе иде: преузео сам одговорност и поднео оставку на место председника Двери због изборног неуспеха. У међувремену Главни одбор Двери је изабрао прелазно руководство које ће водити Покрет до ванредног изборног сабора који ће у септембру бирати новог председника. Ја сам ту да помогнем, остајем у Дверима и не предајем се лако.

Не бих рекао да сам се повукао већ вратио у локалну политику у којој сам и започео своју политичку каријеру 2012. године, када су Двери самостално на локалним изборима у Чачку освојиле 15 одсто гласова и биле највеће изненађење тих избора. Иза себе имам два опозициона одборничка мандата у скупштини града Чачка и изборни резултат од 25 одсто гласова колико је изборна листа Двери, коју сам предводио, самостално освојила

на локалним изборима 2016. године у нашем граду. То је све било пре него што смо 2020. бојкотовали локалне изборе из опозиционе солидарности, што би ретко ко урадио на нашем месту.

Од 2015. сам председник Двери, од 2016. и народни посланик и од тада се посвећујем републичким темама које су ме преокупирале последњих осам година, што је резултирало тиме да нисам стигао да се довољно посветим локалној политици и свом родном граду, иако никада из њега нисам отишао и све време сам се бавио и локалном политиком. Сада сам се вратио у потпуности да завршим давно започети посао са Дверима Чачак, а то је смена актуелне напредњачке власти после 12 година. То би истовремено била и прилика да Двери први пут учествују у власти, јер смо за свих ових 13 година нашег политичког деловања били опозиција.

Хоћете ли се кандидовати за градоначелника Чачка?

У редовима Двери Чачак имамо више одличних кандидата за градоначелника, од примаријуса др Милана Рогановића, једног од најпоштованијих чачанских лекара, до Братислава Симовића, предузетника и грађанског активисте који је много урадио у нашем крају на заштити животне средине и угрожених грађана услед неконтролисане и неправедне експропријације.

Себе видим као испомоћ њима и Дверима Чачак у целини, чији сам шеф Изборног штаба за локалне изборе. Све будуће функције у новој власти зависиће од договора свих нас у чачанској опозицији који најпре треба да се изборимо да сменимо актуелну власт у нашем граду, за шта постоје велике шансе али морамо показати још већу озбиљност и организованост.

Са ким можете да сарађујете на локалу? Долази ли у обзир сарадња са странакама које чине коалицију “Србија против насиља”?

На локалном нивоу треба ставити у други план идеолошке поделе и не смемо дозволити никакве међусобне нападе и сукобе унутар опозиције ако желимо победу над тренутном влашћу. Добро дошли за сарадњу и пре и после избора су сви који више не могу да трпе купљене дипломе на челу града, корупцију и намештене тендере за напредњачке

фирме, партијско запошљавање, урбанистички и саобраћајни хаос, загађење ваздуха и реке Мораве, уништавање Каблара и животне средине на сваком кораку, давање предности страним компанијама у односу на домаће привреднике, упропаштавање локалне пољопривреде и села...

Лично сам разговарао са свим лидерима чачанске опозиције и мислим да смо на добром путу да направимо један координациони тим пред наступајуће локалне изборе који би јавно показао нашу спремност на сарадњу и преузимање одговорности за формирање будуће власти у Чачку. Имам и предлог за заједничку кампању: да се сви кандидати за одборнике из опозиције јавно обавежу да после избора нема сарадње са СНС и да заједнички изађемо пред грађане и позовемо их да масовно изађу на локалне изборе, гласају против власти и за ону опозициону изборну листу која им је најближа.

Дубоко верујем да би овакав заједнички наступ комплетне опозиције додатно мотивисао бираче и уверио их у преко потребну зрелост опозиције. Коначно, то делатно јединство опозиције једини је начин да спречимо „летеће бираче” из Краљева, Пожеге или Крагујевца да се појаве на локалним изборима у Чачку јер су код њих избори завршени па да мало противзаконито „помогну” чачанским напредњацима који се налазе пред изборним поразом.

Рекли сте да је у Чачку могуће сменити власт, од чега то зависи? Каква је подршка опозиције?

Садашња власт је на републичким изборима 17. децембра прошле године у Чачку освојила мање од 50 одсто гласова, рачунајући СНС+СПС+СРС. То значи да уједињена опозиција може заједничким снагама да освоји већину на локалним изборима у нашем граду. За Двери и мене лично мање је битно колико ћемо ми освојити мандата и на којим функцијама ћемо бити од тога да коначно дође до политичких промена у Чачку које могу последично покренути читаву Србију, што не би било први пут у новијој српској политичкој историји.

(Нова.рс)